

En dansk model for IT-udviklingen

Regeringen lægger derfor op til, at Danmark træffer et bevidst valg: Enten overlader vi væsentlige beslutninger alene til markedets kræfter og de hidtidige politikker på de forskellige områder. Eller også udformer vi en *sammenhængende strategi*, hvorefter alle danskere skal være velforberejdede på de omstillinger, som informationssamfundet fører med sig. Kun herved får vi mulighed for at klare det dilemma, at behovet for omstilling er påtrængende, samtidig med at mange føler, at omstillingerne er alt for hurtige og gennemgribende.

Strategien skal bygge på en *dansk model*, hvor markedets kræfter ikke får lov til at stå alene. Ikke mindst gennem den offentlige sektors indsats skal vi sikre nogle særlige værdier:

- IT skal understøtte den frie adgang til information og informationsudvikling.
- IT skal understøtte demokrati og den enkeltes adgang til medindflydelse.
- IT skal medvirke til personlig udvikling bl.a. ved at understøtte den enkelte i arbejds-situationen og i fritiden.
- IT skal åbne den offentlige sektor, gøre den mere gennemskuelig, bidrage til fortsat effektiviseringer og rationaliseringer i de offentlige institutioner og gøre det muligt at levere bedre service.
- IT skal bruges til at understøtte de svage i samfundet.

Danmark kan handle nu

Danmark er ikke det eneste land, der forholder sig bevidst og offensivt til info-samfundets udfordringer. Tværtimod breder interesse og bevidsthed sig nu med stor hast.

USA lagde for med Clinton-Gore-planen om »The Information Super Highway« og er i dag førende på den teknologiske front og med udviklingen af det verdensomspændende Internet.

I Asien har Japan et storstilet projekt på bedding, og i Singapore er man meget langt i gennemførelsen af et storstilet projekt, som ganske vist indeholder træk af netop det overvågnings-samfund, som vi ikke ønsker.

I Europa kom info-samfundet for alvor på dagsordenen med Bangemann-rapporten sidste år og behandlingen heraf på stats- og regeringschefernes møde på Korfu i juni måned. Blandt de europæiske lande er f.eks. Sverige langt fremme med forberedelse af større initiativer.

Men i dette internationale selskab kan Danmark faktisk godt være med – i hvert fald, hvis vi handler *nu*.

2. FRA VISION TIL HANDLING

Det er denne emnekreds, som Dybkjær-Christensen-rapporten tager op til behandling. At dømme efter modtagelsen har rapporten ramt noget centralt i tidens tendenser. Rapporten er blevet revet væk. De første to oplag med i alt 12.000 eksemplarer er udsolgt, og et tredje er i trykken. Hertil kommer den debat om rapportens temaer, som nu ruller på sjette måned i mange medier, og som kommer på dagsordenen ved mange konferencer og møder.

Rapportens synspunkt om, at en offensiv strategi for informationssamfundet kræver, at der bredt i samfundet skabes en øget bevidsthed og debat om muligheder og problemer, og at informationssamfundet placeres centralt på den politiske dagsorden, må indtil videre siges at være realiseret.

Rapporten har nu været til bred høring i alle ministerier og en række styrelser, organisationer og virksomheder. På baggrund heraf og debatten fremlægger regeringen denne redegørelse til Folketinget med den som bilag vedlagte handlingsplan for 1995.

Tanken er, at regeringen herefter årligt vil fremlægge en redegørelse til Folketinget og en hertil knyttet handlingsplan. Der vil således blive tale om en rullende proces, hvor vi årligt gør status og justerer kursen.

Det centrale tankesæt i regeringens strategi er, at den offentlige sektor skal spille aktivt sammen med den private sektor om en offensiv strategi for Danmarks udvikling mod informationssamfundet, hvor den offentlige sektor gør sin del af arbejdet og realiserer en effektiv anvendelse af informationsteknologi.

Tankegangen, som man kunne kalde »Indre Marked« – eller Jacques Delors-metoden, kan sammenfattes i tre punkter:

- Der sættes en række ambitiøse, men realistiske mål med tidsfrister.
- Der fokuseres på at løse en række nøgleproblemer, f.eks. udbygning af infrastruktur, ajourføring af lovgivning eller fastlæggelse af standarder.
- Ved fremrykning over en bred front opnås en synergieffekt og »kritisk masse«.

Der bliver således ikke tale om nogen form for sovjetisk femårsplan, hvor alle handlinger er